

קריית ארבע שני הנאשמים במישטפ מילואו תפקידים בכירים בקריית-ארבע, זאב פרידמן נבחר לתפקיד רכז

קריית ארבע

שני הנאשמים במישטפ מילואו תפקידים בכירים בקריית-ארבע, זאב פרידמן נבחר לתפקיד רכז

אחרי החקירה שלך, זה כבר מייד פורסם בכלי-התקשורת. **יוליאן:** כמותו הערב. **וגמון:** כמותו הערב שאתה מסרת את הודעתך? **יוליאן:** כן, וכמותו הערב שאני הייתי חתום על סודיות. **וגמון:** החתימו אותך על סודיות? **יוליאן:** בהחלט, אני ראיתי את זה לגיטימי שיחתימו אותי על סודיות. **וגמון:** אני יודע, בטענה הונו של סודיות גם מנעו מעורכי-דין להפגש עם הנאשמים — אבל זה כבר לא עניין שלך. **יוליאן:** לא, לא אני מסרתי את זה לכלי-התקשורת. **פרקליטו של זאב פרידמן חקר את העד גם על האופו שבו זומן לחקירה.** **וגמון:** טוב, אז אולי מיספר שאלות. אתה נחקרת כ-11 באוקטובר בבוקר, בשעה 8.45 בירושלים, עליידי חוקר נכון? **יוליאן:** אני נחקרתי משעה 8 בבוקר עד השעה 7 בערב. **וגמון:** נלך לאט-לאט. כ-8.45, כאן, בהחוקר רשם מפיד הודעה. **יוליאן:** כן. **וגמון:** וזה היה במקום מעוטים, ירושלים. **יוליאן:** כן. **וגמון:** שם זה היה? **יוליאן:** כן. **וגמון:** מתי זומנת לחקירה **יוליאן:** ערב אחד לפני כן. **וגמון:** האם נאמר לך לגבי מה אתה מוזמן? **יוליאן:** לא, צילצל אלי כדאדם, אמר לי שהוא פקח או מפקח אני חושב. **וגמון:** אלמליח? **יוליאן:** אלמליח. הוא שאל אותי אם אני יכול לבוא למחרת למישטרה. שאלתי, חשבתי שזאת מתיחה, אז לא התחייסתי אליו בכלל, אמרתי לו, תגיד, מה אתה רוצה בדיוק? אז הוא שיכנע אותי שהוא מדבר ברצינות, ושאילתי אותו על מה. הוא אמר: אני לא יכול להגיד לך בטלפון. אמרתי לו: תראה, אני לא מסכים שאתה תשאיר אותי לחשוב במשך הלילה מה אתה רוצה ממני. אז הוא אומר: אני מצטער, אני לא יכול להגיד לך כמה מדובר. למחרת בבוקר התייצבתי במיגרש-הרוסים, וזה היה יום אחד לפני הנסיעה שלי לחו"ל. ביליתי בחקירות עד הערב. **וגמון:** (לך לאט-לאט). מיסמך כתוב לא קיבלת לפני כן? **יוליאן:** לא, גם לא אמרו לי בשביל מה החקירה. שאלו אותי: בשביל מה אתה חושב שאתה נמצא פה? **וגמון:** זו היתה הפתיחה? **יוליאן:** כן. **וגמון:** אז אתה ענית?

הביטחון. חקירה זאת התנהלה שישה חודשים אחרי שיויאן מצא את המיטען בבניין המועצה. **וגמון:** אתה ציינת בהודעתך במישטרה, שהסיכום ביניכם, בינך ובין רוזנטל, היה שיש למסור זאת לשב"כ ולא למישטרה? **יוליאן:** כן. **וגמון:** אתה מוסר למכונה רפי? **אני מבחינתי חשבת שבאמת אסור לרווח למישטרה אלא לשירות-הביטחון, כי אם ארווח לאיזה יומנאי במישטרה יש סיכוי סביר שאני אקרא על זה בעיתון?** **יוליאן:** אמת, וזה מה שקרה באמת. **וגמון:** תסכים איתי שמבחינת האווירה, לפחות שלך, זה לא היה רצוי לקריית-ארבע שהיא תהיה ככותרות העיתונים בעניין כזה? **שקד:** אל תענה, אני מתנגד לשאלה. העד הוא לא הפטרון של קריית-ארבע. הוא לא יחליט מה רצוי לקריית-ארבע ומה לא רצוי לקריית-ארבע. נראה לי, שאין מקום לשאלה. **השופט החליט להתיר את השאלה.** **וגמון:** אני מודה לכבודו, מה התשובה? **יוליאן:** אני שמח שהותרה השאלה. גם אני סכרתי שזה זיוק למדינה, פירסום שיקשור דבר שלא הוכח. שיזכיר את ההתנשקות בראשי-הערים. גם אני, לתומי, חשבתי שטוב למדינה שזה לא יפורסם בכלי-התקשורת, ולכן התרעמתי

שקד: לא הנחת, מה שהוא אמר לך? **יוליאן:** לא, זה היה תוך כדי שיחה על פיצוץ ראשי-הערים, אז דרכנו תוך כדי השיחה הזאת, אז בוודאי שהיה מדובר על המיקרה בזמנו, שקרה עם פיצוץ ראשי-הערים. **וגמון:** זו מסקנה שלך. **יוליאן:** זה היה בתוך אותה שיחה. **שקד:** אז לגבי המעקבים עליידי אנשים סמויים על אנשים בקריית-ארבע. באיזה הקשר זה היה? **יוליאן:** זה היה בהקשר לפיצוצים של ראשי-הערים. **שקד:** עכשיו אפשר להמשיך, כי אני קצת חזרתי אחורה. נמשיך מהשלב שבו נפרדת מרוזנטל בהרגשה או בהסכם שהוא הולך למסור את הנושא לשירות-הביטחון. **מה קרה אחר כך?** **יוליאן:** גמרתי את העבודה, הלכתי הביתה, כולי נרגש. **שקד:** בוא נעזוב את האירוע שהיה אצלך בבית, עם השיחות שהיו לך עם חברים בנושא הזה. נשים את זה כרגע בצד. לענייננו, בהקשר לשני הנאשמים, מים, כעבור מיספר ימים פגשת שוב את משה רוזנטל כמועצה? **יוליאן:** כן. **שקד:** מה היה אז? **יוליאן:** שאלתי אותו מה עשית בנושא הזה. **שקד:** אתה זוכר כעבור כמה ימים זה היה? **יוליאן:** אם אני לא טועה, עשרה ימים. יום פלוס, יום מינוס. שאלתי אותו: מה עשית בנושא ההוא? אז הוא

שקד: לא הנחת, מה שהוא אמר לך? **יוליאן:** לא, זה היה תוך כדי שיחה על פיצוץ ראשי-הערים, אז דרכנו תוך כדי השיחה הזאת, אז בוודאי שהיה מדובר על המיקרה בזמנו, שקרה עם פיצוץ ראשי-הערים. **וגמון:** זו מסקנה שלך. **יוליאן:** זה היה בתוך אותה שיחה. **שקד:** אז לגבי המעקבים עליידי אנשים סמויים על אנשים בקריית-ארבע. באיזה הקשר זה היה? **יוליאן:** זה היה בהקשר לפיצוצים של ראשי-הערים. **שקד:** עכשיו אפשר להמשיך, כי אני קצת חזרתי אחורה. נמשיך מהשלב שבו נפרדת מרוזנטל בהרגשה או בהסכם שהוא הולך למסור את הנושא לשירות-הביטחון. **מה קרה אחר כך?** **יוליאן:** גמרתי את העבודה, הלכתי הביתה, כולי נרגש. **שקד:** בוא נעזוב את האירוע שהיה אצלך בבית, עם השיחות שהיו לך עם חברים בנושא הזה. נשים את זה כרגע בצד. לענייננו, בהקשר לשני הנאשמים, מים, כעבור מיספר ימים פגשת שוב את משה רוזנטל כמועצה? **יוליאן:** כן. **שקד:** מה היה אז? **יוליאן:** שאלתי אותו מה עשית בנושא הזה. **שקד:** אתה זוכר כעבור כמה ימים זה היה? **יוליאן:** אם אני לא טועה, עשרה ימים. יום פלוס, יום מינוס. שאלתי אותו: מה עשית בנושא ההוא? אז הוא

שהוא עומד למסור את זה לשירות-הביטחון, שאני לא אמסור את זה לאיש. **שקד:** מה היתה התגובה שלך לכך? **יוליאן:** התגובה שלי היתה שאני לא מסכים. שאני רוצה להיות בטוח שזה ימסר לשירות-הביטחון, ושאלתי איך אני יכול להיות בטוח, מכיוון שהדיוע שלי בנושא הזה הן שזה חייב להגיע לשירות-הביטחון או לרשויות המוסמכות. **להדביק להם את הפיצוץ** **הוא הסביר לי, שזה נושא של שירות-הביטחון ולא של המישטרה. הסכמתי איתו בפה מלא. בהסכמה מלאה לנימוקים שהוא נתן לי. נוצר איזשהו — אני הכנתי כך — נוצר איזשהו הסכם בינינו... ורגמון: קונסנזוס? **יוליאן:** הסכם, ואני עומד על המילה הסכם. כך אני הכנתי את הרב: שאני לא מדבר עם אף אחד על הנושא, והוא יטפל בנושא עליידי זה שהוא ימסור את כל העניין לשירות-הביטחון, שהוא, בתוקף תפקידו, בוודאי יודע להגיע אליהם. **שקד:** זכור לך עוד כמותה שיחה שרוזנטל התייחס לדינמיקה, איך הוא הגיע למסקנה למסור את זה לשירות-הביטחון? **יוליאן:** אני בדילמה לענות על השאלה הזאת. **העד לא רצה להשיב על****

החובט עורך-דין מיקי שקד לואיס, והמשך המישטפ יידחה בשל כך בחודש ימים לפחות.

שאלתו של התובע. התנהל דיון, ובסופו של דבר הסביר החשמואלאי לשופט מדוע הוא מתקשה להשיב על השאלה. **יוליאן:** תאריכי העיתונים חזרו אחורה והגיעו לתקופה שהיו התבקשות בגדה, בראשי הערים. וכבודו יכול להבין למה המצפון שלי לא נותן לי לקשור את הדבר הזה. לא רציתי להזכיר את המילים האלה, מכיוון שאי-אפשר להתחייסם לכתב-האישום הזה לאור איזושהי ספקולציה שהוא אמר לי אז — שזה אולי נכון, אולי לא נכון. אבל כמו שאני אמרתי, אני ציינתי ואני מציינת זאת שוב, גם לי יש דעה בנושא. היתי מעורב בדבר הזה. היתי מעורב במציאת המיטען, היתה מעורב בוויכוחים מסביב לדבר הזה, והבעתי הסתייגויות לפני התובע, והוא יודע את זה — לכן אמרתי, שאני לא רוצה להזכיר את המילים האלה.